



Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 400. De Erponis traditione bonorum in villis Duggun, Walliwistun,
Mekkiestorpe, Cothun, Breme, Liaeveringtorpe, Dringtorpe atque
Hemsscendu in pagis Auga et Nithega, nec non de clara Erponum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114



§. 400.

Tradidit erp pro se et coniuge sua amulred et pro filiis uualthardo et ludolfo in *duggun* (d) VIIIIL familias cum omnibus ad hunc locum pertinentibus id est in *ualliuistun* et quidquid ibi habuerunt in *mekkiesstorpe* et quidquid ibi habuerunt in *cothun* quidquid ibi habuerunt in *breme* quidquid ibi habuerunt in *liaeueringtorpe* quidquid ibi habuerunt in *dringtorpe* quidquid ibi habuerunt insuper tradidit *ualthardus* praesente abate gerberno pro se et coniuge sua uuindilsuith et filio suo recheri in *hemscendu* IIII. familias.

§. 401.

(d) Nouam cum hoc §. inchoamus sectionem, et quidem eam ob causam, quia ex De villa ipso contextu appetat, *Walthardum* quandam bona sua tradidisse ecclesiae Corbeiensi praesente abate *Gerberno*, qui gubernaculum abbatiae nostrae anno 949 sucepit atque anno 965 mortuus est, chronico nostro coetaneo et MSCpro testante. Eo autem tempore tenebat adhuc sceptra regalia *Otto I*, Heinrici acutipis filius, quibus tandem accedebat corona imperialis. *Otto* enim rex anno 962 Rome coronatus salutabatur imperator augustus, chronico illo teste. Hisce praemissis, queritur, ad quamnam spectarit familiam *Ero*, qui, teste §. nostro, bona quædam largitus est ecclesiae Corbeiensi? Sine cunctatione respondemus, eum ad *claram Erponum tribum* esse referendum, cuius tribus meminit Chronicon nostrum sèpissime excitatum. Illam tribum e stirpe Brunoniana originem traxisse, nobis probabilissimum affirmatu videtur. Atque ut hoc pateat cunctis, consideranda sunt primum bona, quæ ad Erpones nostros, in traditionibus ac diplomatis nostris occurrentes, spectarunt. Hæc erant sita 1) in villa *Duggun*, quam Saracho abbas in Registro B. et P. A. C. tribuit pago *Auga*. Villa hæc hodie desolata est, olim vero existit in principatu Corbeiensi inter Lebendorf et Furstenau. Habebant in ea feudum vnum et alterum ab ecclesia nostra comites de Perremunt, et de Spiegelberg, a quibus porro illis subinfeudabantur domini de Kannen, vti in clientela Corbeiensi litteris, quas vocant feudales, demonstraturi sumus. Quilibet autem ex ipso contextu facilime colligere potest, hanc villam *Duggun* fuisse curtem maiorem, alias curtes minores sub se comprehendentem, quæ sunt 2) *Wallwistun*, 3) *Mekkiesstorpe*, 4) *Cothun*, 5) *Liaeueringtorpe* et 6) *Dringtorpe*, quas omnes in pago *Auga* existisse, Saracho perhibet. Multæ alia que plures in codem pago olim fuerunt obuiæ. Pars quædam harum

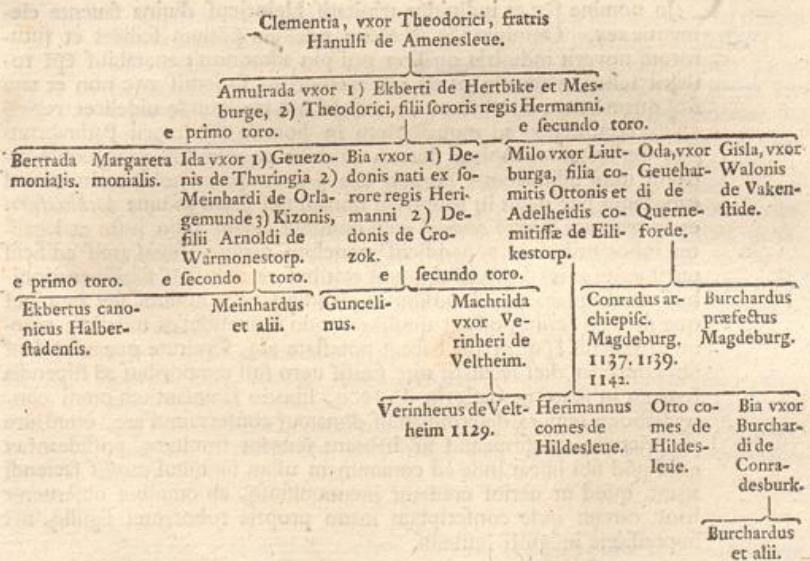
Hhh h 3

Ab anno
949 usque
965 re-
gnante
Otto I.

harum curium adhuc seculo XVII superfuit, quo denominatio regionum a pagis petita iam dudum in usu esse desierat. Ita v. g. in territorio Corbeiensi paucim curtes seu domus inueniebantur, in quibus agrorum aliquot coloni habitabant, qui appellabantur der *Hakelmeier*, der *Flormeier*, der *Penningmeier*, der *Lemenmeier*, der *Holenmeier*, der *Goldmeter*. Regiones, in quibus domus eorum steterunt, usque in hodiernum diem nomina retinent, quamvis ipsa domus in ruinam tempore belli tricennalis subsederint. Quondam cum viris etate graibibus fideque dignissimis de illis curtibus locuti sumus, qui nobis dixerunt, se adhuc oculis suis curtes illas usurpasse. Horum pronuntiato chartae et diplomata optime respondent. Ita in campo S. Nicolai ante urbem Huxariam ad quinque crucis vulgariter dicta *bey den fünf Creitzen* reperitur die *Hakelbreite*; eodem in campo die *Florbreite* in loco dicto in dem Flore; in campo S. Perri inueniuntur die *Lemenbreite* et *Penningbreite*, die *Goldbreite* exstat in campo S. Nicolai, vbi æque visitur die *Holebreite*, ager eo in loco obuius, quem hodie *den Papenwinckel* appellant. Ad explicandas litteras quasdam, in *Historia Corbeiensis* producendas, haec dicta faciunt. Hoc autem loco sunt posita recensita, eo quod hic geographicâ tractamus. Colonus, dictus der *Hakelmeier*, probabilissime videtur agros tenuisse, qui quondam spectabant ad villam *Hakelstorpę*, quos Beuo frater abbatis Warini et ducis Luidolfi monasterio Corbeiensi largitus est, testante §. 161. *Waliwifsun* villa videtur collocanda in loco dicto *Wolzen*, qui obuius est inter loca Oldenborg et Lewendorp, a quo non procul absuit villa *Mekkiesstorpę*, quæ iam dudum in excidium abiit et fere intercidit, siquidem vix quadam eius vestigia supersunt. *Cothun* est vicus *Kotten*, olim inter Furstenau et Lewendorp conspicuus. *Breme* postea dicta est *Bremerberge*. *Lieveringtorpe* nostra atate dicuntur *Lewendorp* locus, iter dimidie horæ situs a Furstenau. *Dringtorpe* locus est desolatus. Per hunc designatus non est vicus Drencke in principatu Corbeiensi haud procul a vico Amelunchsen situs. Cum enim vicus *Codelheim* iam in pago Nithega fuerit situs, ut supra vidimus; vicus *Drencke*, si ipse iam anno 950 existisset, ad alium, quam Nithega pagum referri non potuit. Tandem autem villa *Hemscendu* ab abbatte nostro Sarachone collocatur in pago Nithega. Ipse procul dubio indicat vicum *Hemsen*, non procul a vico Brockhusen positum, ad iura spectantem nobilium dominorum de Kannen. *Haic* situs locorum, vpoite vix iter duarum horarum a castro Brunonisburgo sitorum, nobis persuader, ut credamus, *Erponem* e stirpe Brunoniana descendisse, eundemque filium fuisse *Erponis*, quem supra (§. 255.) cum fratre suo *Gharwardo* in Maschinghusen marca partem quondam filiae nostræ abbatiæ tradentem deprehendimus. Siluam in dynastia *Padberg* in terminis ducatus Westfalia et principatus Waldeccensis existisse, constat. Quemadmodum enim bona, in Auga pago possessa, originem Brunonianam *Erponum* nostrorum docere nos possunt: ita bona, intra dynastiam Padbergicam tradita, indicare non nequeunt, *Erpones* illos ad celeberrimos comites Padbergicos, inter quos *Erponis* nomen creberrimum fuit, esse referendos. Esto itaque, *Erponem* fratrem *Gharwardi* fuisse patrem *Erponis*, coniugis *Amulreda*. At quis pater fuit *Gharwardi* atque *Erponis*? *Erpo*, quem supra (§. 121.) inter coheredes ducis Ostfalarum Hessi deprehendimus, hic in censum venit. Quemadmodum enim ex adita hereditate colligere licet, *Erponem* istum ad familiam quondam illustrissimam esse referendum; ita illum cum nulla alia melius, quam Brunoniana vel Widikindea stirpe, copulare poteris. Si ergo statuere volueris, eundem *Erponem* fuisse filium *Brunonis* ducis, fratrem Ebererti, Haddonis, Thiodgeri, Meinulfi, Brunonis atque Euerhardi, plana & perspicua erunt omnia. A claro quodam *Erpone tribum* *Erponum* duxisse originem, nemo sane incisiari poterit. Pro illo autem autore tribus habemus *Erponem*, coheredem ducis Ostfalarum Hessi, quem inter testes in traditionibus nostris deprehendimus, testem quippe traditorum bonorum §. 52 in pago Auga, §. 60 in pago Hessi, §. 87 in pago Nithega, §. 97 et 156 in pago Auga, atque §. 163 in pago Nithega. Ipse nobis idem videtur fuisse, quem *Annales Franc. Fuldensis* p. 31. *comitem* appellant, atque interfuisse expeditioni contra Dalmatas ac Boëmanos seu Bohemos anno 856 suscepit, referunt. Probabilissime enim Fuldenes eiusdem obitum annotarunt, eo quod *Erpo* ille clara ortus erat stirpe, qualis sine dubio Brunoniana fuit, utpote Carolina proxima. Cum autem in §. nostro *Waltbaldus* quidam pater prædictetur *Recheri*, verisimiliter quoque *Walterus*, qui teste §. 290 bona quædam

tra-

tradidit sita in villa Amelinghus, frater fuit *Erponis II et Gbarwardi*, cuius *Walteri* nepos fuisse viderur *Waltbardus*, qui (§. 400) pro vxore sua *Windilwtha* et filio *Recherio* bona quedam tradidit, in *Hemscendu* sita. E situ bonorum ac similitudine nominum id ipsum collegimus. *Hemsen* enim vicus ab *Amelunchen* vix iter *vnius horae* est situs. Quare maxima cum veritatis specie conjecta-*no*, *Waltbardum* filium *Erponis* nomen accepisse a propatru suo, *Waltbardoque* et *Recherio* nomina esse indita, ab auis suis perita. An *Recherus*, filius *Waltbardi*, familiam propagauerit, cum ignarissimus scio. Illud autem annotasse volope erit, *Waltbardum* filium *Erponis* ac fratrem *Luidosi* postea scilicet anno 1012 creatum fuisse archiepiscopum Magdeburgensem. Huius archiepiscopi *Waltbardi* patrem ac matrem appellat *Ditmarus* episc. Merseb. T. I. Leibn. p. 393. *Erponem* seniorem, atque *Amulredam*. Eundem autem e clara *Erponum* tribu fuisse ortum, e Chronicō nostro MSCpto patet. Hic *Waltbardus* archiepiscopus duas habuit sorores, alteram laicam, alteram virginem sacratam teste eodem *Ditmaro* p. 394. Sororis laica nomen expressit *Annalista Saxo* ad annum 1040 p. 475, vbi eam nominat *Amulradam*, perhibens, hanc sororem *Waltardi* Magdeburgensis archiepiscopi nupsisse *Conrado*, dicto de *Mareileue* et *Horneburch*, eique genuisse *Suitgerum*, episcopum in Babenberch, tandem Romę papam dic̄utum *Clementem II*, *Conradum* Aquileiae patriarcham, *Adelbertum*, qui vr̄bem Horneburch cum prādiis, illuc referendis, tradidit Halberstadiensi ecclesiae, et *Margaretam* seu *Clementiam*, cuius posteritatem, eodem *Annalista* teste, tabula sequente exprimimus consignatam.



*Walthardus ipse archiepiscopatu Magdeburgensi diu non praeſuit. Ipo enim anno MXII, quo electus fuit, discessit e vita. Reuertimur ergo ad eius fratrem Luidolfum, quem patrem *Erponis IV*, atque auum *Luidolfi II, Wikieri*, atque *Erponis V.* fuisse, probabili coniectura auguramur. *Erponi* enim *IV* nomen, ab suo, proao, atque abauo petitur, inditum esse videtur. Eundem ab *Erpone II* deſcendisse, bona comprobant, quæ largitus est. Tradidit ille, reſtante §. 415, XXX iugera et vnam iurnalem in Mangereshus villa pagi Almunga. Designatus vicus Mengerthusen seu Meyngerinchufen, olim ad dynastiam Weuelsburgicam spectans. Eum probe diſcernendum esse censemus a vicis Meinerinchusen in præfectura Landau, atque a Mengeringhufen, in præfectura Arolſen intra principatum Waldeccensem, sitis. Cum igitur *Wikierus* filius fuerit*

Ab anno
949 usque
965 re-
gnante
Ottone I.

rit *Erponis IV.* fortassis ipse in censum quoque venit. Et frater *Erponis IV* statuendus videtur comes *Wikkerus*, cuius interuentu Otto imperator Augustus anno 978 Gisalhario episcopo donauit, quidquid proprietatis habuit in villa, Beilfingen nominata et in comitatu Siberti comitis sita, testante diplomate in Io. Ge. Eccardi *Histor. geneal.* p. 146 seq. Vtunque vero res se habeat, siue spe-
tarit comes *Wikkerus* ad hanc familiam siue minus, probabile tamen est, *Wikkerum*, filium *Erponis IV*, habuisse fratrem nomine *Luidolfum*. Patet id ex au-
toore Vita Meinwerci episcopi, qui T. I. Leibn. p. 533. num. 40. refert, nobi-
bilem quandam *Luidolfum* cum consensu fratris sui *Wickeri* et coniugis sua *Suan-
ebildis* predium Welmithe Patherbrunnensi ecclesie tradidisse, atque ab episcopo Mein-
werco XV. talenta argenti et XX aratra in pago Wessaga accepisse, ac postea episco-
pum, eum ad militem suscipientem, praedicto *Luidolfo XXX* aratra in praedicto pago
in beneficium dedisse, ea ratione, ut in expeditionem IV scuta transmitteret, et, si a
seruitio se unquam alienaret, XXXX. aratra redderet. Itfe *Luidolfus* nomen ab
auro *Luidolfo* accepisse videtur. Si certum esset, per Welmithe villam designari
vel Welde haud procul ab oppido Werburg, vel Weten seu Weiten in prae-
fectura Roden in principatu Waldeceensi, tunc negari non posset, istum *Luidol-
fum* e stirpe Brunoniana eo, quo ostendimus, modo descendisse. An *Luidol-
fus* noster anno 1005 comitatum suum habuerit in aliqua episcopatus Paderbor-
nensis parte circa villam Bochinafurti seu Bökerforde, audacter quidem pronun-
ciare non audemus; vix autem alium *Luidolfum* intelligere poteris, quam no-
strum, quem sequentes significant littere, quas e membrana hue transferimus.
En illas.

CIn nomine sc̄e et indiuidue trinitatis Heinricus diuina fauente clementia rex. Omnia sc̄e dī ecclie fidelium p̄ntium scilicet et futu-
rorum noverit industria qualiter nos pio admonitu uenerabilis ēpi ro-
tharii felicis memorie patris n̄i memoriam facientis nec non et tam
n̄ē quam etiam dilectissimē conteatalis n̄ē kunigundē uidelicet regine
anime consuientes ad monasterium in honore l̄cī liborii Patherbrun-
nen dēdicatum quoniam p̄taxata amabilis coniux n̄rā regie consecra-
tionis inibi adiuenerit donum tale p̄dium quale nobis meinuercus
capellanus n̄ē dedit in proprium donauimus situm in villa bochinafurti
et in comitatu luidolfi comitis cum omnibus eidem p̄dio iuste et legaliter
inherentibus et appendicibus mancipiis utriusq. sexus areis edificiis
terrī cultis et incultis uis et inuisi exihibus et redditibus siluis uenationibus
aquis aquarumq. decuribus molendinis p̄ficationibus seu omnibus
que dici ne scribi possunt quolibet modo utilitatibus ea uidelicet ratio-
ne ut p̄dictus ēpus in sua habeat potestate atq. seruitute quamdiu deus
sibi concedat dies secularis uite, finitus uero suis temporibus ad stipendia
fratrum in p̄fato monasterio dō sc̄oq. liborio famulantium omni
contradictione remota determinamus donamus consecramus atq. omni iure
proprietario confirmamus ut habeant teneant firmiterq. possideant et
quidquid sibi libeat inde ad communem usum omnibus modis faciendi
agant. quod ut uerius credatur inconuulsuſq. ab omnibus obseruetur
hanc cartam inde conscriptam manu propria roborantes sigilliq. n̄rī
impressione insigniri iussimus.

Signum domini
Heinrici

regis invictissimi.

euer-

euerhardus cancellarius vice uilligisi archi cappellani recogno- et gubernante
uit Corbe-

data VIII. kal. nouemb. indict. III anno dominice incarnationis
M. V. anno uero domini Heinrici secundi regnantis III. actum Cor- Gerber-
beie. no.

De filiis et filiabus huius *Luidolfi* nihil, quod adfirmemus, certi habemus. Eius frater fuisse videretur *Erpo*, qui in traditionibus nostris (§. 479) circa annum 1029 pro filio suo *Frederico* in villa Sulugun in pago Almunga LX iugera et vnam iurnalem Corbeiensibus tradidit. Hæc villa fortasse haud procul ab oppido Buren in episcopatu Paderbornensi exst̄it. De hoc *Erpone* ad hac dissenserit Vita Meinwerci p. 534 num. 44, si villa Efikessen est Essen in episcopatu Paderbornensi haud procul ab oppido Stadberge. Tradidit enim *Erpo*, consensu matris sue *Euse* atque vxoris sue *Tet*, Meinwerco episcop̄ Paderbornensi, quidquid proprietatis possedit in villa Efikessen. An ab hoc *Erpone* diuersus sit nec ne, vel an filius fuerit *Wikieri* II comes *Erpo*, qui circa annum 1022 in Wartberge præfens erat, cum Bennaka traderet prædium in villa Werjesi in pago Auga l. c. p. 534 num. 45, dicere non possumus. Illud probabilissimum erit. De eodem comite *Erpone* loqui litteras sequentes, quas e membrana, vti a docto amico Paderbornensi eas accepimus, inserere voluēt erit, quia ex illis quoque precipitantia quedam auctoris Vita Meinwerci p. 559. num. CIL emendari poterit:

Quidam dominus nomine *brun* cum uxore sua *ida* uocata ad dñum
sc̄e dei genetricis marie et sc̄i kiliani martyris liboriq. confessoris tua
p̄dia in fudesburch in betanun et uuallenstedi cum omnibus illuc perti-
nentibus in proprium tradidit. interea post quinquennium obitu im-
peratoris sc̄di heinrici adueniente p̄dicta *ida* cum uiro suo *brunone* haf-
omnes traditionis iniuste renuēt uolebat. ep̄us uero Meinwercu quasi
sapiens tanta p̄dia perdere nolens domne *ide* usque ad exitum uite sue
LXXX aratra ad reconciliationem tribuit ea uidelicet ratione si ipse
aut aliquis successorum ei subtrahere uoluerit p̄esignata aratra quate-
nus hec p̄dia eidem penitus restituit. XVIII. kal octobris actum in bi-
rutueldun. huius reconciliationis sunt testes *bernardus* dux. *heriman-*
nus comes et filii eius *heinric* *conrad* *athelbertus* *bernard*. *ekkika* comes
de aslan. *bernard* comes. *erpo* comes. *thiadricus* comes *fresonic*.
uuidukindus comes. *amulungus* comes et frater eius *ekbertus*. *ekkika*
comes. *geba* et filii eius *heinric* *cono* *wolchardus*. *benn* et frater eius
godica. *uffo*. *beuo*. *eppo*. *ricdach*. *engizo*. *uiza*. *hildilin*. *tam-*
mo. *rothard*. *ehkizo*. *thiadric* miles *ekkiconis*. *bennaca* et frater
eius *tiazo*. *reinald*. *godikin*. *uuizuka*. *gelo*. *drogo*. *thiapholt*. *tiam-*
ma comes et frater eius *esc*. *iring*. *oua*. *ecilin*. *thiadric*. *meinhard*.
thiadric.

Quia cæsar Heinricus II mortuus est anno 1024, sequitur inde, conuentum principum in loco Hirutveldun, meritis Idæ ducis feminæ insigni, celebratum fuisse anno 1024. Atque ex hoc colligitur, *Erponem* comitem, cuius meminere hæ litteræ, adhuc anno 1024 vixisse. Diuersus ergo hic *Erpo* comes fuerit necesse est ab *Erpone* comite, cuius corpus iam anno 1023 requiescebat in monasterio Coufunga, testante diplomate cæsaris Heinrici dato Patherbrunne XIX. kal. febru. indict. VI. Hic *Erpo* comes, Kaufunga sepultus, fortassis fuit comes *Erpo*, cuius comitatus erat in pago Helmingowi, testante diplomate cæsaris Ottonis ad annum 980. II. id. febru. dato. Hic *Erpo* videtur fuisse *Erpo*, pater *Wikieri*, cuius mentionem faciunt traditiones nostra §. 415. *Erpo*, comes, pater *Frederici*, porro parens videtur fuisse *Erponis* comitis, in cuius comitatu anno 1052 erat prædium Sturibroh secundum fidem diplomatis, quod reperitur in Nic. Schatenii Annal. Pad. T. I. p. 540 seq. Si enim, vti verisimile videretur, Sturibroh est Sturmbruck in principatus Waldeccensis præfectura Eisenberg